

W poniedziałkowy poranek, 10 maja 2021 roku zmarł znany staszowski poeta, Wiesław Kot. Miał 76 lat.

Wiesław Kot urodził się 26 czerwca 1945 roku w Staszowie w rodzinie rzemieślniczej. Tu mieszkał, pracował i tworzył nieprzerwanie od 58 lat. Był absolwentem VI Liceum Ogólnokształcącego imienia Juliusza Słowackiego w Kielcach. Tutaj także studiował politologię w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Kielcach (obecnie Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach).

Staszowski poeta był człowiekiem o wielu zainteresowaniach i pasjach. Jak sam mówił o sobie i swoich umiejętnościach - „wszelkibidymajster”. W swoim życiu zajmował się garbarstwem, cukiernictwem, fryzjerstwem, stolarstwem, piekarnictwem, masażem klasycznym, budownictwem, mechaniką samochodową i elektryką.

Jako poeta zadebiutował w 1963 roku w gdańskich „Literach”. Był laureatem wielu konkursów literackich między innymi: Konkursu Mickiewiczowskiego; konkursu „Słowacja bliższa Polsce” i „U progu kresów” w 2002 r. za działalność poetycką. W 2003 r. otrzymał wyróżnienie w dziedzinie kultury i sztuki „Serce dla serc”, które było dowodem jego oddania Bogu i bliźnim. Nie sposób pominąć nagrody z 2004 r. im. Leopolda Staffa w kategorii utworów dotyczących regionu świętokrzyskiego.

Na temat jego twórczości powstała również na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach praca magisterska.

Jego znakiem rozpoznawczym było tworzenie wierszy „na poczekaniu”. Uświetniał ich recytacją wiele wydarzeń o charakterze kulturalnym w całej Polsce.

Wiesław Kot tworzył o wszystkim. Jak sam przyznawał- życie było dla niego inspiracją. Był autorem ponad tysiąca wierszy.

W swoim dorobku literackim miał kilkanaście tomików poezji. Pozostawił po sobie takie dzieła jak między innymi: „Parada” (1982 r.), „Zakamarki Staszowskie” (1983 r. i 1984 r.), „Jodłowa piosenka” (1985 r.), „Zakamarki żydowskie” (1988 r.), „Z koncertu”, „Przyjdź do mnie jutro”, „Szerokim torem” (1990 r.), Sygnały czasu (1995 r.), Wigilie i zmartwychwstania (1994 r.), Trzaski w kręgosłupie (1996 r.), i „Nowojorskie isierki” (1989 r.) - tomik wierszy związany z pobytem poety w Stanach

Zjednoczonych.

Ostatni z nich, który nie doczekał się oficjalnej premiery, „Anioły w Chęcinach”, został napisany do obrazów Jadwigi Kotlarz. Jego twórczość na stałe wpisała się w literacką historię Staszowa.

Odszedł autor wielu wyjątkowych wierszy, człowiek wielu talentów, zaangażowany działacz społeczny i regionalista.

Za swoją działalność uhonorowany został w 1996 roku odznaką „Zasłużony dla Miasta Staszowa”, srebrnym medalem im. Jana Kilińskiego za zasługi dla Rzemiosła Polskiego, medalem im. Adama Bienia, a także wyróżniony Stambułą Staszowską przyznaną przez Staszowską Izbę Gospodarczą.

Wiesław Kot zainspirowany „Tryptykiem Rzymskim” Jana Pawła II w dowód wdzięczności napisał „Dzień Następny”. Błogosławieństwo i podziękowanie, które otrzymał od Papieża Polaka były największą nagrodą dla poety z nad Czarnej.

Wiesław Kot był także współautorem Almanachu Staszowskiego, w tym literackiego „Nad Czarną”.

Na stałe współpracował z „Gońcem Staszowskim” i „Gońcem Świętokrzyskim”. Jego wiersze publikowane były w piśmie samorządowym „Monitor Staszowski”, „Chłopska droga”, „Tygodnik Nadwiślański”, „Nowiny” i chicagowska „Gwiazda Polarna”, jak też prezentowane były w Radiu Kielce.

Staszowski twórca był ponadto aktywnym członkiem sekcji literackiej Staszowskiego Towarzystwa Kulturalnego i grupy literackiej „Nad Czarną”. Należał do Stowarzyszenia Autorów Polskich.

Pokój jego pamięci.